

ماجرای عشق و عاشقی میدون

چند خبر بی ربط ویک نتیجه گیری بی نتیجه

● **بوریای عالمی:** آدم وقتی با بابای طرف تنها می‌افتد نمی‌داند چه بگوید. توی خبرها بالا و پایین می‌کنم و به بابای سوفیا می‌گویم: مجلس هفته آینده تعطیل است. بابای سوفیا می‌گوید: مجلس مگر باز بود؟ ما که نه بازبودنش و نه بسته‌بودنش فرقی به حالمان ندارد. برعکس همین ماسه‌ت‌بندی سر کوچه که دو روز بسته باشد، کل محله می‌یزد به‌هم و همه غزا می‌گیریم. مجلس هم عین توسته؛ میدون دوم؛ یعنی به قول شاعر تو فقط هستی که باشی. می‌روم توی بخش اخبار سیاسی و می‌گویم: اوه اوه... گفتند: «یا توجه به نقشی که شبکه اجتماعی تویتیر در مسائل سال‌های گذشته داشته، این شبکه به‌هیچ‌وجه رفع فیلتر نمی‌شود». بابای سوفیا می‌گوید: پس تویتیر هم بله. اما حواسه‌ت باشد که سفرهای آقای احمدی‌نژاد شایبه انتخاباتی نداشته و ندارد. بعد تو نه تویتیر شدی، نه احمدی‌نژاد؛ هی راست‌راست راه میری و غر می‌زنی و حتی به درد فیلتر یا رفع فیلتر هم نمی‌خوری، میدون بدبخت دوم. می‌روم توی اخبار اجتماعی و می‌گویم: رئیس پلیس راه ناجا گفته هر مرگ جاده‌ای یک‌میلیارد و ۲۰۰میلیون تومان هزینه مستقیم و غیرمستقیم برای کشور دارد. بابای سوفیا می‌گوید یعنی اگر تو بشوی شوهر سوفیا و ماشین زیرت کند و قبل از اینکه مرگ جاده‌ای بشوی، من نجاتت بدم، یک‌میلیارد و ۲۰۰میلیون تومان از هزینه کشور را کم کرده‌ام؟ می‌گویم: والا با این روش استدلالی که شما داری، حتماً بله. بابای سوفیا می‌گوید: آن‌وقت دولت به من مدال قهرمانی می‌دهد و نصف یک‌میلیارد را هم بهم جایزه می‌دهد؟ اگر بله، من با ازدواج شما موافقت کنم. با عصبانیت می‌گویم: فکر نکنم. اما یعنی شما حضری فقط ۵۰۰ میلیون تومان بگیری و قبول کنی سوفیا را بدهی به من؟ یعنی من الان ۵۰۰ میلیون تومن بدم به شما، شما با ازدواج من و سوفیا موافقت می‌کنی و دیگر نمی‌گویی میدون دوم این‌ورت کچه، اون‌ورت راسته؟ دیگر گیر نمی‌دهی؟ بابایا سوفیا می‌گوید: «بله، بده». با شرمندگی می‌گویم: «ندارم که». بابای سوفیا می‌گوید: «پس برو پیش رئیس پلیس ناجا، ببین اگر ماشین زیرت کند و یکی نجاتت بدهد و نگذارد کشور یک‌میلیارد و ۲۰۰میلیون تومان خسارت بخورد، حاضرند نصفش را جایزه بدهند؟ اگر بله، دست‌به‌کار شو» و بعد لبخند میدون دوم‌چرانی می‌زنی.

وصیت

بیات واقعه ترسناک است یا اداش را درمی آورد؟

شتر روزنامه

www.sharghdaily.ir

سه‌شنبه ۱۳ مهر ۱۳۹۵ • ۲ محرم ۱۴۳۸ • ۱۴ اکتبر ۲۰۱۶ • سال چهاردهم • شماره ۲۶۹۷ • ۲۰ صفحه
اذان ظهر تهران ۱۱:۵۳ • اذان مغرب ۱۸:۰۲ • اذان صبح فردا ۴:۳۹ • طلوع آفتاب ۶:۰۳

روزنفر

fardashargh@gmail.com

کار تون خواب

علی رومانی

aliromani84@gmail.com

کودکان " کول پر" قربانیان خسته قاچاق



سامسونگ

SAMSUNG

یادگاری نو

بهم‌زمین

به نام شما نهال می‌کاریم

هر گویی پرچمدار یک درخت

جنگل‌های هیرکانی با قدمتی چند میلیون ساله یکی از منحصر به فردترین مناطق در دنیا هستند. از فواید بیشمار جنگل‌ها تولید بیش از ۶۰٪ اکسیژن مصرفی جهان و جذب گرد و غبار و گازهای شیمیایی می باشد. این میراث جهانی در شمال ایران نیز در گستره ای از شرق استان گلستان تا غرب استان گیلان واقع شده است. در این راستا سامسونگ قصد دارد با حمایت کاربران گوشیهای خود و سازمان جنگل ها، مراتع و آبخیزداری کشور، در زمینی به وسعت چندین هکتار واقع در جنگل‌های هیرکانی درختانی را به این منطقه هدیه دهد، تا گامی در جهت حفظ این ثروت ملی برداشته باشد.

در این کمپین سامسونگ به ازای گوشی‌های پرچمدار خود درختکاری انجام می دهد. کاربران جدید گوشی ها و حامیان محیط زیست بدون پرداخت هزینه و صرفا با عضویت در این کمپین با ثبت اطلاعات خود و یا عزیزانشان می توانند این درختان را به نام آنها به زمین هدیه دهند.

لطفا برای همراهی و اطلاعات بیشتر به وب سایت این کمپین مراجعه نمایید.

گروه علم: روز گذشته (دوشنبه ۱۲ مهر) سازمان نوبل در مؤسسه کارولینسکا اعلام کرد جایزه نوبل فیزیولوژی و پزشکی سال ۲۰۱۶ را به «یوشینوری اوسومی» (Yoshinori Ohsumi) به دلیل تحقیقات و کشف مکانیسم اتوفازی (خودخواری) اعطا کرده است. «یوشینوری اوسومی» ژاپنی از میان ۲۷۳ دانشمند نامزد دریافت جایزه نوبل پزشکی امسال، توانست این جایزه را به دست آورد. مهم‌ترین فعالیت پژوهشی برنده جایزه نوبل امسال، کشف مکانیسم‌های اصلی اتوفازی است. اتوفازی یا خودخواری یک فرایند مهم برای تجزیه و بازیافت اجزای سلول است. کلمه اتوفازی از واژه «اتو» به معنی «خود» و «فازین» به معنی «خوردن» ساخته شده است، پس «اتوفازی» یعنی «خودخواری». این مفهوم در دهه ۶۰ پدید آمد. در آن زمان پژوهشگران دریافتند که سلول‌ها می‌توانند اجزای خود را نابود کنند. سلول برای انجام این کار اجزای موردنظر را در غشایی محصور می‌کند و وزیکول کیسه‌مانند تشکیل می‌دهد که آن را به یک محفظه بازیافت، به نام لیزوزیم منتقل

دو دنیا

کاش عموگابو زنده بود



امیلی امرایی

«امیدوارم آن‌قدر زنده بمانم که تسلیم‌شدن این جماعت بی‌معز آدم‌کش را به چشم ببینم، صدها هزار کلمبیایی در نی‌قرن به عزا نشستند». این آرزوی قلیی گابریل گارسیا مارکز، نویسنده مشهور کلمبیایی، است؛ مردی که در بازار دست‌فروش‌های بوگاتا همه موزفروش‌ها به عموگابو می‌شناختندش و به اندازه یک ستاره فوتبال با سیاست‌مدار مردمی محبوب مردم کلمبیا بود؛ اما عمر ۸۷ساله گابریل گارسیا مارکز آن‌قدر طولانی نبود که ببیند بالاخره شورشیان فارک رضایت داده‌اند اسلحه‌هایشان را زمین بگذارند. حالا چند روزی است مردم کلمبیا در تپ‌وتاب تسلیم‌شدن این گروه شورشی با نیم‌قرن سابقه خونریزی اخبار را دنبال می‌کنند، دولت کلمبیا اول از همه با این گروه به صلح و توافق رسیده است و بعد هم همه‌پرسی برگزار کرده و حالا با نتیجه‌ای روبه‌رو شده که مسئله صلح با این شورشیان را بدل به معمایی بزرگ کرده است. ۵۰ درصد از شرکت‌کنندگان در همه‌پرسی به توافق صلح با شورشیان رای منفی داده‌اند. روزنامه‌نگاران و فعالان حقوق بشر در کلمبیا معتقدند باید چرخه خشونت را یک جا متوقف کرد. لیندا دل کاستیلو، روزنامه‌نگار و دوست نزدیک گابریل گارسیا مارکز، می‌گوید: «این از آن لحظه‌هایی است که جای خالی گابو را بسیار احساس می‌کنم، اگر او بود می‌توانست با زبان خودش با مردم زخم‌خورده از فارک صحبت کند و برایشان توضیح بدهد که صلح بهتر از ادامه نفرت است». شورشیان چپ‌گرای فارک نیم‌قرن با دولت‌هایی که در کوبا بر سر کار آمده‌اند، جنگ کرده‌اند و در جریان این درگیری‌ها بیش از ۲۶۰هزار غیرنظامی جان خود را از دست داده‌اند و میلیون‌ها نفر بی‌خانمان شده‌اند و کلمبیا به‌واسطه گروگان‌گیری‌های این گروه یکی از مقصدهای خطرناک برای گردشگران شده است، مارکز در دهه ۸۰ به واسطه رفاقتی که با فیدل کاسترو داشت، مذاکرات صلح دولت کلمبیا و شورشیان را به جایی رساند که برای مدتی امیدصلح‌داشتن و اسلحه‌زمین‌گذاشتن شورشیان در دل مردم کلمبیا زنده شد. حالا مردم کلمبیا نگران‌اند؛ عزاداران و بازماندگان ۲۶۰هزار قربانی فارک نمی‌توانند به اجرای عدالت امیدوار باشند و شورشیان فارک خیلی آسان به زندگی عادی برگردند، بی‌آنکه تاوان کشتارها و هراس این سال‌ها را پس بدهند. مخالفان صلح با فارک در کلمبیا از دولت می‌خواهند شورشیان را روانه زندان کند و هرگز اجازه شرکت در هیچ انتخاباتی را نداشته باشند؛ بااین‌حال حامیان صلح ازجمله لیندا دل کاستیلو، استاد دانشگاه آستنت که روی مواضع سیاسی نویسندگان و مسئولیت‌های اجتماعی روشنفکران در کشورهای آمریکای لاتین کار می‌کند، معتقد است هنوز هم نویسندگان و روشنفکران می‌توانند در نبود چهره‌های پیشرویی مانند گابریل گارسیا مارکز و کارلوس فونتس با مردم خود وارد گفت‌وگو شوند. او می‌گوید: «بله مردم کلمبیا می‌ترسند، آنها می‌دانند که هیچ دادگاهی نمی‌تواند درد از دست‌دادن عزیزان‌شان را تسکین بدهد؛ چون نه در شیلی و نه در آرژانتین این زخم التیام پیدا نکرده است؛ اما تنها گزینه ممکن صلح است یا ادامه کشتار؛ و طبیعی است که مردم صلح را می‌خواهند و این نیازمند روشنگری است». نویسندگان آمریکای لاتین در تمام چند دهه گذشته در روشنگری‌های سیاسی سرزمین‌شان نقشی پررنگ داشته‌اند. از گابریل گارسیا مارکز که به درخواستش کوبا می‌پذیرفت میزبان مذاکرات صلح باشد، تا ماربو بارگاس یوسا که در «مرک در آند» حقارت ایدئولوژی‌های رادیکال را به رخ می‌کشد یا آریل دورفمان که در نمایش‌نامه مشهور «مرگ و دوشیزه جوان» از رنج و درد التیام‌یافته شکنجه‌شدگان در دیکتاتوری پینوشه پرده برمی‌دارد؛ اما حالا حامیان صلح در کلمبیا در جست‌وجوی صدای تازه‌ای هستند که مردم را به رای‌دادن برای صلح تشویق کنند.

آکادمی

جایزه نوبل پزشکی ۲۰۱۶ به دانشمندی از ژاپن رسید



ما روی می‌دهد، تا حدودی شبیه همین مکانیسم در مخمرهاست. کشف‌های «اوسومی»، چارچوب علمی جدیدی را پدید آورد که باعث شد به درک بهتری از چگونگی بازیافت محتوای سلول‌ها برسیم. کشف‌های او راه تازه‌ای برای درک مبانی اهمیت اتوفازی در بسیاری از فرایندهای فیزیولوژیک گشود. اکنون با این درک، بهتر می‌توانیم چگونگی انطباق بدن با گرسنگی یا پاسخ به عفونت را درک کنیم. موتاسیون یا جهش در ژن‌های دخیل در فرایند اتوفازی ممکن است باعث بیماری شود. فرایند اتوفازی در پدیده‌های بسیاری از جمله در سرطان و بیماری‌های عصبی نقش دارد. گفتنی است «یوشینوری اوسومی» در سال ۱۹۴۵ در فوکووکای ژاپن به دنیا آمد. وی در سال ۱۹۷۴ دکترایش را از دانشگاه توکیو دریافت کرد. سه سال هم در دانشگاه راکفلر در نیویورک آمریکا پژوهش کرد. وی دوباره به دانشگاه توکیو برگشت و در سال ۱۹۸۸ گروه پژوهشی خود را راه انداخت. وی از سال ۲۰۰۹ استاد مؤسسه فناوری توکیو است.

کافه نظر

پرونده‌ای تا چه حد می‌تواند آبی باشد بر آتش اختلافات اخیر میان دو صف و از سوی دیگر، چقدر می‌توان امیدوار بود جامعه حواشی مسائل اخیر در حوزه پزشکی را فراموش کند.

حکم پرونده کیارستمی صادر شد

رای پرونده درگذشت عباس کیارستمی صادر شد؛ فسارخ از محتوای رای که احتمالا موافقان و مخالفانی خواهد داشت، رسیدگی به چنین

مسعود رایگان ► بازیگر

اعلام حکم پرونده مرحوم عباس کیارستمی، یک نشانه روشن بر رواج پاسخ‌گویی در جامعه است. حال این روند را می‌توان با پیداکردن راهی برای آشتی دو قشر درگیر در این پرونده امتداد داد. مرگ عباس کیارستمی، داستانی است که جامعه را جریحه‌دار کرد؛ بنابراین منطق این‌طور حکم می‌کند که صدور رای، آبی بر آتش اختلافات تلقی شود و راه آشتی و پایان‌دادن به حواشی آن آغاز شود. اگرچه نمی‌توان از موضوع خطای پزشکی در جامعه چشم‌پوشی کرد، مسئولانه با چنین قصورهایی تحقق پیدا کرده است.

بابک زمانی ► پزشک

وجود داشته که تنها براساس مدارک پرونده صادر شده است. البته کاش این شکایت زودتر صورت می‌گرفت تا پرونده کمتر دچار حاشیه می‌شد و دو طرف می‌توانستند در این زمینه دفاعیات خود را مطرح کنند، اما حالا باید خوشحال بود که چنین مراجعی وجود دارد و می‌توان به رای آنها و کارشناسی‌بودن نظراتشان اعتماد کرد و امیدوار بود جامعه نیز با عبور از این بحران، روند آشتی خود را با گروه‌های درگیر در این پرونده طی کند. دراین‌میان البته یک نکته را نباید نادیده گرفت و آن این است که این حکم هرچه باشد از حکمی که افکار عمومی براساس اظهارات رسانه‌ها برای متهم پرونده صادر کرده، سبخت‌تر و سنگین‌تر نیست و این نشان می‌دهد بهتر است در چنین مواردی، بیش از هر اقدامی، از نمایندگان قانون درخواست کرد یا پیش بگذارند و مسئله به‌وجودآمده را با نظر کارشناسی خود بررسی کنند.

نعمت احمدی ► حقوق‌دان

سرانجام حکم پرونده پزشکی مرحوم عباس کیارستمی صادر شد. صرف نظر از محتوای پرونده، مهم این است که حالا می‌توان انتظار داشت ذهنیت افکار عمومی مبنی بر صادرنشدن حکم محکومیت، اندکی زوده شود. هر چند این رای هنوز قطعیّت پیدا نکرده و قانونا و عرفا نمی‌توان مفاد آن را انتشار داد، اما از آنجایی که وکیل خانواده مرحوم کیارستمی مفاد حکم را منتشر کرده، بیان محکومیت دیگر منعی برای دیگران ندارد و اگر تخلفی صورت گرفته، برمی‌گردد به انتشاردهنده اولیه. آنچه این پرونده را در دایره توجه قرار داد، صرف نظر از شهرت و جایگاه مرحوم عباس کیارستمی، حواشی به‌وجودآمده درباره پزشک معالج بود که با اطلاعات جست‌وگریخته رسانه‌ای همراه شد. حال آنکه خانواده میر از پزشکان شناخته‌شده تهران هستند. این پرونده از بدو امر، خصوصا زمانی که عکسی از مرحوم کیارستمی در رسانه‌ها یا آن وضعیت خاص چاپ شد، دچار حاشیه شد. بر این باورم که رسانه‌ها

همه دوست دارند موفق باشند. همه دوست دارند وقت خود را به خوبی مدیریت کنند؛ به‌همین‌دلیل یک نشریه تجاری به سراخ ۴۰ مدیر موفق اقتصادی زیر ۴۰ سال رفته و از آنها راه‌هایی را برای مدیریت زمان دریافت کرده است.

۱- اولویت‌های خود را در صبح روزاول هفته،تظیم‌مجدد کنید و اولویت‌های کاری خود را برای همه هفته مشخص کنید تا مطمئن شوید نکته‌ای را از دست نمی‌دهید.
۲- نقد و بررسی عملکرد در پایان هر هفته. به معنای واقعی کلمه آن را نوشته و بررسی کنید. از خود سه سؤال پرسید: (۱) آیا به آنچه که می‌خواهید رسیده‌اید؟ (۲) من شخصا باید وجود داشته باشم تا کار انجام شود؟ (۳) چگونه برای انجام کار زمان صرف شد و چه میزان آن هدررفت وقت بود.

پیشنهاد

۳- هر روز خود را با برنامه‌ریزی آغاز کنید تا بدانید به چه اهدافی رسیده‌اید و همین‌طور در پایان روز، آنها را بررسی کنید تا فراموش نکنید شما چه هدفی دارید و چقدر به آن رسیده‌اید.

۴- بسیاری از مردم کندتر از آنچه فکر می‌کنند، تایپ می‌کنند؛ سرعت تایپ خود را به اندازه سرعت فکر کردن خود برسانید.

۵- زمان را برای انجام کارها از دست ندهید؛ نگویید بگذار به خانه برسم یا دفتر، هرچا که امکان بود کار را انجام دهید.

۶- وقتی می‌خواهید کاری انجام دهید، تمرکز کنید و تمام وسایل را مانند تلفن، موبایل، رایانه (ایمیل) ...، خاموش کنید و بدون هیچ وقفه‌ای کار خود را انجام دهید.